

കൂട്ടായ്മയോട് ചേർന്നുനിൽക്കുക

**عَنْ مَعَاذِ بْنِ جَبَلَ (ر) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِنَّ الشَّيْطَانَ ذَئْبُ الْإِنْسَانِ كَذَّبَ الْغَنْمَ، يَأْخُذُ الشَّاةَ
الْقَاصِيَةَ وَالنَّاحِيَةَ، وَإِيَّاكُمْ وَالشَّعَابَ، وَعَلَيْكُمْ بِالْجَمَاعَةِ وَالْعَامَةِ**

മുഅജുദുഖ് ഒമ്പാറി(ഡി) സിന്റ് റിവേലേഷൻ. റബ്ബി(സ) പഠിക്കുന്നതു പെണ്ണൈയും തന്റെ അഭിരുചിയും പിരിക്കുന്നതു ചെന്നായും പോലെ. കൂടും തെറ്റി മാരി ദിന്റെക്കുന്നതു അഭിരുചിയും ചെന്നായും പിരിക്കുന്നതു ചെന്നായും അതിനും സംഘടനയിൽ സിന്റ് റിവർപ്പുടുംബന്തിനെ ദിനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക. സംഘടനയും പൊതുസമൂഹത്തെക്കും മുറിക്കുപിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.

സി മുഹിക ജീവിയായ മനുഷ്യന് ഒറ്റക്കു ജീവിക്കുക അസാധ്യമാണ്. പരസ്പരം സഹവസിച്ചും സഹകരിച്ചും മാത്രമേ അവന് മുന്നോട്ട് പ്രോവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തന്റെ ആവശ്യങ്ങളും അഭിരാഷങ്ങളും അന്വരുടെ സഹായിമില്ലാതെ ഒറ്റക്കു പൂർത്തികരിക്കാൻ ഒരാൾക്കും സാധിക്കുകയില്ല ഇതര ജീവജാലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായി ജീവനാ പരിശാരായം ആവശ്യമുള്ള ഘടനയിലാണ് അല്ലെങ്കിലും മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടുകുടാനും നിന്നിച്ചു ചേരാനും മുള്ളു പ്രവാന്നതെ മനുഷ്യനിൽ പ്രകൃത്യാ നിലനിന്മാണം.

പ്രകൃതിമിത്തമായ ഇൻഡിലാം മനുഷ്യൻ ദൈനന്ദിനിക ഫോറ്റോ കുളകളെ അംഗീകരിക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടുചേരുവിലിനെ അത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ഒരു പ്രേരണ അതിനെ അഭിരാഷി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ദിനിലെ അതിപ്രധാനമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ പ്രോലൂം സംഘടിത്തമായല്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കരുതെന്ന് നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. നമന്നക്കാരം മുതൽ മജഞ്ച് വരെയുള്ള അനുപശ്ചാനങ്ങൾ സാമൂഹിക സംഭാവം നിലനിർത്തിയാണ് ഇൻഡിലാം നിർബന്ധമാകയിരിക്കുന്നത്. ജൂമുഅ-ജമാഅത്തെക്കളിൽ പക്കുകൊള്ളാതെ ആരാധനകളാണ് അഭ്യരിഞ്ചുമായി വിട്ടിൽ തന്നിച്ചിരിക്കുന്നവരെ കുറിച്ച് ‘അത്തരക്കാർ അന്ത്യനാളിൽ നരകാവകാശിക്കുള്ളായിരിക്കു’ മെന്നാണ് പ്രമുഖ സഹാബി ഇബ്നു അബ്ദുൾ (റ) അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് (തിരുമ്പി-218). സംഘടിത ജീവിതത്തിന് ദിന നൽകുന്ന വനിച്ച പ്രാധാന്യത്തെയാണ് ഇത് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്.

മുകളിൽ കൊടുത്ത ഹിസ്സ് ഇക്കാര്യം തന്നെയാണ് ഒരു ഉപമയിലൂടെ ഉള്ളാസപ്പിറയുന്നത്. ഇടയുള്ളതി അഭിരാഷകൾക്ക് ഏറ്റവും സുപരിപിത്തമായ ജീവിതായോധന മാർഗ്ഗമാണ്. ആട്ടിരയാറും അവർ മേച്ചുടനക്കുന്ന ആട്ടിൽ പറ്റങ്ങളും മരുപ്പാംസത്തിലോടു നിന്തുകാഴ്ചകളുണ്ട്. (പ്രവാചകൻ(സ) തന്നെയും തന്റെ ചെറുപുത്രിൽ സാമാന്യം ദിർപ്പാധനയും കാലം ആട്ടകളെ മേച്ചുടനക്കിട്ടുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അനുചൂരണാർക്ക് ഏറ്റവും പരിപിത്തമായ ഒരു ജീവിതചുറുവാടിനെ ഉംഖാരിക്കുകയാണ് പ്രവാചകൻ (സ) ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്.

വന്യമൃഗങ്ങളാൽ ഏതുനേരവും ആക്രമിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുണ്ട് ആട്ടിനീപ്പറ്റങ്ങൾ. തന്റെ ആട്ടകളെ ചെന്നായ പിടിക്കുമോ എന്ന് ഓരോ ഇടയനും യൈപ്പുട്ടുരകാണിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ആടുകൾക്ക് കുട്ടാം ചേർന്ന് മേണ്ടുകൊണ്ടുകൊണ്ടുപോരുന്നു. അക്കലും ആക്രമിക്കുകയില്ല. സംഘടനയിൽ നിന്ന് അകന്ന് മാറി പൂർണ്ണമേഡുകളിൽ ഒറ്റക്കു വിഹരിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴാണ് അപ്രതിക്ഷിതമായി അവയ്ക്കുമേൽ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടാവുക.

വ്യക്തികളുടെ കാര്യവും ഇങ്ങനെ തന്നെ. ഇൻഡിലാം സംഘ

നന്നയോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുകയും നിന്നിച്ചു മുന്നോട്ട് പോവുകയും ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാം പിശാച് മനുഷ്യനിൽ നിന്ന് ബഹുഭ്രാം അകലെയായിരിക്കും. സംഘടിത്തമായ ചട്ടക്കൂട്ടും മാർഗ്ഗാർഗ്ഗനവും മുണ്ഡാം കൂളിച്ചുള്ള വഴി സുഗമമാക്കും. ദിശ തെറ്റാതെ നേർവചിയിൽ സഖവിക്കാൻ അത് കാരണമായിത്തീരും. എന്നാൽ, ഒറ്റക്കു നിൽക്കുന്നവൻസേരു അവസ്ഥ ഇതല്ല. അവൻസേരു ചിത്രകൾ കെട്ട് പൊട്ടിയ പട്ടം കണക്കെ പല വഴിക്കും പാപിപ്പിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. പ്രഭാതത്തിൽ ശരിയെന്നു തോനിയത് വൈകുന്നേരമാവുമ്പോന്നേക്കും തെറ്റോന്ന് തോന്നും. കലങ്ങി മരിഞ്ഞ മനസ്സിൽനിന്ന് അപമസമാരങ്ങൾ ഏല്ലാവിധ കുഴപ്പങ്ങളിലും അപകടങ്ങളിലും അവനെ കൊണ്ട് ചെന്നെതിക്കും. താമസിയാതെ പിശാചിൻസേരു കൈയിലെ ലക്ഷണങ്ങളാൽ ഒരു ഉപകരണമായി അവൻ മാറും. റിസുൽ (സ) പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ സംഘടനയെ മറുക്കേ പിടിക്കുക. ദിനത്തെയെ സുക്ഷിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടൊന്നിൽ പിശാച് ഏപ്പേഴ്സും ഒരുപ്പുവണ്ണിൽ കുടുകയായിരിക്കും. രണ്ടാഴിക്കാരാവും പിശാച് കുടുക്കൽ അകന്നിരിക്കും” (തിരിമിഡി-2165). മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിൻസേരു സഹായ ഹസ്തം സംഘടനയുടെ കുടുകയായിരിക്കും നിലകൊള്ളുക. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഏപ്പേഴ്സും ആർക്കുട്ടത്തോട് ചേർന്നു നിൽക്കുക. ഒരുപ്പും മാറി നിൽക്കുന്നവൻ നരകാശിയിലേക്ക് അതേ നിലയിൽ വലിച്ച റിയപ്പെടുന്നതാണ്” (ഹാകിം-1/199)

മുമാം വൈവാഹിവി(റ) ഉലവരിക്കുന്ന ഒരു സാംഭവം ഇങ്ങനെയാണ്: “മലയിലിരുന്ന് അല്ലാഹുവിന് ഇബ്ബാദത്തുചെയ്യാൻ നേർച്ചയാകിയ ഒരാളെ രിക്കൽ പ്രവാചകൾസേരു സന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു: ‘അല്ലാഹുവിൻസേരു കുടുക്കൽ അകന്നിരിക്കും’ (തിരിമിഡി-2165). മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിൻസേരു സഹായ ഹസ്തം സംഘടനയുടെ കുടുകയായിരിക്കും നിലകൊള്ളുക. അക്കലും അകന്നിരിക്കും” (തിരിമിഡി-2165). മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “അല്ലാഹുവിൻസേരു നിലകൊള്ളുക. അക്കലും അകന്നിരിക്കും” (തിരിമിഡി-2165). പിന്നീട് തുടർന്നു: “മുസ്ലിംകളുടെ നാടുകളിലീലാനിൽ അവരുടെരെഞ്ഞുപെടുത്തുന്ന ക്ഷമയവലം വിച്ച് ഒരു മണിക്കൂറിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നും, ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപെടുത്തുന്ന ക്ഷമയവലം അവനും അപരിപാതയാണ്” (തിരിമിഡി-2165). മറ്റൊരിക്കൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “താകളും താകളിൽപ്പെട്ട ഒരുജും ഇപ്പോരു പ്രവർത്തിക്കരുത്” (മുന്ന് തവണ റിസുൽ (സ) ഇത്താവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു). പിന്നീട് തുടർന്നു: “മുസ്ലിംകളുടെ നാടുകളിലീലാനിൽ അവരുടെരെഞ്ഞുപെടുത്തുന്ന ക്ഷമയവലം വിച്ച് ഒരു മണിക്കൂറിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നും, ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപെടുത്തുന്ന ക്ഷമയവലം അവനും അപരിപാതയാണ്” (തിരിമിഡി-2165).

* ഇമാം അഹമ്മദ്, തബ്വറാനി(റ) എന്നിവർ ഉലച്ചിച്ച ഇം ഹദ്ദീസിൻസേരു നിവേദക പരമ്പര സംഹിത് ആശേന്ന് പ്രമുഖ ഹദ്ദീസ് പണ്ഡിതൻ തൻ ശൈലിംഗം അവർമ്മദ്-5/243).